No. 1470 Zaterdag 2 Maart 1912. 29ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

De Pers over Curaçao.

Onze Kolonie mag zich in den laatsten tijd verheugen over eene algemeene belangstelling. De laatste mail bracht ons verschillende couranten, waarin over Curaçao gesproken wordt. Daar het Publiek recht heeft te weten wat er over ons geschreven wordt zullen wij hier af drukken, wat nog niet als bekend kan verondersteld worden.

La Gazette de Hollande stelt de vraag: *Et Curaçao?* na mededeeling der grootsche plannen van een Deensch Consortium om de haven van St. Thomas te verbeteren. Het is eenzelfde soort plan als wat de Heer LEEZER 'cum suis op het oog had voor Curaçao, met dit groote verschil, dat er niet zulke bezwarende voorwaarden aan verbonden zijn, zoodat het plan in plaats van verontwaardiging groote geestdrift opwekte en spoedig zal worden uitgevoerd, wat met het plan LEEZER, naar wij vastelijk hopen en vertrouwen, nimmer het geval zal zijn.

Dezer dagen kan hier het bericht ontvangen worden over de behandeling der Eerste Kamer van het door de Tweede Kamer reeds goedgekeurd ontwerp tot verbetering onzer haven. In de Nederlandsche bladen lazen wij, dat de Regeering een zandzuiger besteld heeft. Of die voor Curaçao bestemd is, moet echter nog blijken. In ieder geval binnen eenige dagen kunnen wij met alle zekerheid weten, hoe de Regeering denkt over onze havenverbetering.

In *De Tijd* komt een Correspondentie voor UIT CURAÇAO en in *Het Centrum*: EEN SPROOKJE OVER CURAÇAO IN DE TWEEDE KAMER, beide ten doel hebbende de aanklacht van *eenige leden* tegen den Gouverneur te weerleggen en publiek aan de schandpaal te slaan. De argumenten zijn dezelfde, als hier in onze Koloniale Bladen werden gebruikt.

In *The Catholic News* van Trinidad schrijft iemand uit St. Kitts een zeer waardeerend artikel over den Zeereerw. Pastoor J. P. DELGEUR, grootendeels gepubliceerd door *La Cruz.*

Eindelijk verhaalt een ooggetuige in de „Java Post" over

EEN NIEUWJAARSDAG OP CURAÇAO.

„Worden hier op Java stapels brieven en kaartjes juist op Nieuwjaarsdag rondgebracht, de Curaçaosche Courant verkondigt een paar dagen voor den 1en Januari officieel, dat er op 1 Januari geen stadspost zijn zal. Van kaartjes wordt dan ook maar weinig gebruik gemaakt. Ook al geen groot verlies tenzij voor de schatkist. Dagen te voren, reeds vóór Kerstmis begint het knallen van voetzoekers en klappers. Wie er met Nieuwjaar geen vuurwerk kan koopen heeft het toppunt van armoede bereikt. Dat begint dan voor goed op Oudejaarsavond na de preek en het Te Deum en blijft den ganschen avond aanhouden. Brand komt er — vreemd genoeg — nooit. Tegen middernacht is alles naar de haven getrokken. Dan wordt het op eens doodstil. Op den seinpaal van het benedenfort is een lichtje ontstoken, ten teeken aan het bovenfort, dat het bijna twaalf uur is en men zich daar gereed moet houden, om het middernachtschot te lossen. De kanonnier laadt zijn stuk met buitengewone lading en beneden wacht men met ingehouden adem. Ik weet niet welken indruk die plechtige stilte op mij maakte, na al het rumoer van den avond. 't Was iets plechtigs, iets vrooms, iets ernstigs en ik weet al niet wat, maar toen ik mij goed en wel aan al die plechtigheid wilde overgeven, daar boemde het schot van het Fort Nassau over stad en land, rollend als een donder door de wolken en over het heele eiland verkondend, dat een nieuw jaar is aangebroken. Het schouwspel, dat dan volgt, is, voor wie het eenmaal zag, onvergetelijk. Als bij tooverslag werpt die gansche menigte zich op de knieën en heft de handen omhoog. Men wil de eerste daad van het nieuwe jaar den Allerhoogste wijden. Dat duurt slechts een oogenblik, want allen staan op, omhelzen elkander, elkander heil- en zegen toewenschend, in één woord, men geeft zich over aan onbeschrijfelijke vreugde, omdat men het geluk heeft weer een nieuw jaar te beleven. De kinderen werpen zich op de knieën voor hunne ouders, om hun eersten ouderlijken zegen te ontvangen en diep ingeworteld, haast ongeneeslijk, moet de vijandschap zijn, welke dien nacht niet in vergeving en vriendschap verkeert. Nooit zal ik dat schouwspel vergeten van een geheel volk, zich overgevend aan kinderlijke vreugd, vergevend en vergetend het verledene, vol hoop en blij vertrouwen de toekomst ingaand. Zoo ooit, dan was mij dien nacht de Curaçaosche bevolking in hooge mate sympathiek.

En dan begint het knallen en donderen, het knetteren en spatten der donderbussen voorgoed; van menig balkon vliegen de Romeinsche kaarsen in de lucht, Bengaalsch vuur wordt er ontstoken en werpt een fantastisch licht op de duizenden en duizenden, die langzaam door de straten trekken in de richting van huis. Het geknal vermindert langzaam aan, de kruitdamp trekt op, de wandelaars worden schaarscher, een enkele dronkeman krast als een nachtraaf en een uur na middernacht is alles weer doodstil; Curaçao slaapt en bereidt zich voor den arbeid van het volgende jaar."

Ten slotte nog

MET HR. MS. PANTSERDEKSCHIP „UTRECHT" IN DE WEST–INDISCHE WATEREN.

Een medewerker van het „Handelsblad" had een onderhoud met een officier van de „Utrecht", uit West–Indië te Amsterdam aangekomen. Deze vertelde o.a. het volgende:

In verband met het afgebroken zijn van de betrekkingen met Venezuela, werden de havens van deze Republiek niet aangedaan.

De West–Indische kaarten werden aangevuld. Nabij het Nederl. eiland Saba werd een blinde klip ontdekt met 2 vaam minste water in eene volgens de zeekaarten en de zeemansgidsen geheel schoone en door Hr. Ms. „Utrecht" reeds meermalen bevaren passage.

Daarop brachten wij het gesprek op de wijze, waarop de dag verdeeld wordt, als de oefeningen zijn afgeloopen en hoe de manschappen worden beziggehouden.

O, ook voor pleiziertjes en afleiding wordt gezorgd, werd ons geruststellend geantwoord.

Waar in het algemeen kan worden gezegd, dat deze stationneering in een tropisch klimaat getemperd door een frisschen passaatwind, voor de opvarenden opleverde een gezond leven, vol variatie, moet hierbij in aanmerking worden genomen, dat het bezoeken van vreemde plaatsen voor de schepelingen in vele gevallen slechts een matig genoegen oplevert, doordien zij de taal niet kennen en het hier in de meeste gevallen gaat om eilanden, die voor hen niet meer geven dan het natuurschoon en dat men, om dit te kunnen genieten, den weg moet weten, daarbij dikwijls over vervoermiddelen moet kunnen beschikken en meer tijd noodig heeft dan eenige uren vrij af, in den namiddag aanvangende, opleveren.

Aan een en ander werd tegemoetgekomen door onderwijs in de Engelsche taal, door het organiseeren van wandel-, roei-, zeil-, fiets-, rij-, auto- en zwemtochten naar de zeer vele mooie punten van de verschillende eilanden en plaatsen. Deze tochten, onder geleide van officieren gemaakt, waren zeer gewild en kunnen hun beschavenden, verfrisschenden en verheffenden invloed niet hebben gemist. Faciliteiten met de regeling der voeding vanwege het departement van Marine toegestaan, maakten het mogelijk om er, wanneer noodig, pic-nics van te maken, waarop het middig-eten „boven" d.i. ergens in de bergen werd toebereid en genuttigd.

De Engelsche taalstudie met veel entrain begonnen, toen het schip in eene Engelsche kolonie (Bermuda) vertoefde, verloor langzamerhand aan belangstelling toen men geen Engelsch meer noodig had; einde 1911 waren er nog 4 eenigszins gevorderde leerlingen.

Verder werd getracht om aan het eentonige leven aan boord met steeds (éénig schip) dezelfde omgeving, tegemoet te komen door het krachtig bevorderen van gymnastiek, zwemmen, roeien, zeilen, voetbal, schieten, tooneelspel, voordrachten, muziek, zang en dergelijke.

Voor al deze zaken was in den regel de meeste belangstelling bij degenen, die aan boord, het meest geregeld werk hebben d.i. de korporaals van sommige kwaliteiten en de stokers. Naarmate een boog meer en langer gespannen is, heeft hij meer noodig om eens te worden ontspannen.

Verschillende opvoeringen en uitvoeringen ook op vreemde plaatsen, slaagden uitmuntend en al lag het voetbal-elftal van de „Utrecht" het ook af tegen Engelsche elftallen, zoo was het tegen ander elftallen uitkomende, meermalen aan de winnende zijde, niettegenstaande door weinig oefening nog veel aan goede geoefendheid en aan samenspel ontbreekt.

Bij den Internationalen Voetbalwedstrijd te Buenos-Ayres kwam het uit tegen de Chileenen en werd toen geslagen met 4 tegen 0, doch verkreeg toch nog den derden prijs à f 12 per hoofd.

De muziekkapel won het in klankgehalte van meerdere negerkapellen van dubbele sterkte en werd op verschillende eilanden en aan boord zeer gewaardeerd. Op Bonaire bleek b.v. eene uitvoering van een muziekkorps eene dusdanige tractatie te zijn, dat men, toen de kapel van de „Utrecht" daar aan den wal speelde, zich wist te herinneren, dat zulks vóór dien het laatst had plaats gehad vanwege Hr. Ms. „Kortenaer" in de maand October zes jaren geleden.

Het zangkoor en een kwartet hadden op Bermuda zelfs bij een kerkconcert met locale sterren een groot succes.

Waar zoodoende verschillende vereenigingen bloeiden, werd steeds minder gemerkt van de in andere richting werkende bekende matrozenorganisatie. Van hare werkzaamheid bleek alleen door actie tegen het vrijwillig deelnemen aan wedstrijden of persoonlijk beschikken over daarbij gewonnen prijzen, bij wijze van protest tegen niet in den smaak vallende maatregelen van het marinebestuur en wel in het bijzonder naar aanleiding van eene gewijzigde passagierregeling met beperking van de algemeene nachtpermissie in Oost–Indië. Ook vond men nog den tijd en de eenigszins vermakelijke vrijmoedigheid, om op de afdeelingsvergaderingen besluiten te nemen en stemmingen te houden over door het hoofdbestuur aan de orde gestelde moeilijke maatschappelijke vraagstukken, geen verband houdende met de marine.

Het gedrag der bemanning werd steeds beter, was in het laatste bepaald gunstig te noemen.

Het stationneeren van het oorlogsschip te Curaçao en de bezoeken aan de Nederlandsche eilanden en in het bijzonder die aan de afgelegen Boven de Wind-eilanden, worden daar zeer op prijs gesteld: het brengt eenig vertier en doordien levensmiddelen worden aangekocht, ook geld in omloop; ook wordt op laatstgenoemde eilanden met graagte gebruik gemaakt om van de officieren van gezondheid franco advies of bijstand te verkrijgen.

De aanraking met de bewoners is echter van weinig beteekenis; St. Martin maakt eene gunstige uitzondering.

Te Curaçao met plm. 2000 blanken en ongeveer 31.000 bewoners, waarvan plm. 20.000 op de hoofdplaats Willemstad, zijn deze blanken voornamelijk Nederlanders op het eiland geboren en er zelden of nooit af geweest. Verschillende families zijn vroeger in periodes van welvaart in goeden doen geweest, doch nu behoort een groot gedeelte tot de ambtenaarswereld, is men tevreden met een klein inkomen en heeft men weinig behoeften. Méér welgesteld is het meer cosmopolitische Israëlitische gedeelte, wonende aan de Spaansche zijde van de haven, welke het stadje in 2 deelen scheidt.

Hieronder zijn energieke werkers en personen met een groot vermogen, dank zij handelszaken met Venezuela en later met Cuba en andere eilanden. De ambtenaren beginnen in den regel in ondergeschikte betrekking op eenig gouvernementsbureau, klimmen geleidelijk op, rouleeren met de ambtenaren op de andere eilanden, krijgen allerlei betrekkingen en titels als: griffier, kantonrechter, notaris, officier van justitie, ambtenaar van het openbaar ministerie, ontvanger, districtsmeester, inspecteur, administrateur, advocaat-generaal, raad van bestuur, enz. enz., en kunnen tot gezaghebber met f 3000 à f 5000 en vrije woning benoemd worden, desnoods zonder óóit van hun eiland of de eilanden af te zijn geweest.

Het algemeen karakter behoudt een locale kleur.

In vroegere jaren werd op Curaçao — ook door smokkelhandel — geld en gemakkelijk geld verdiend; thans is dit, door repressieve maatregelen van Venezuela, waardoor de rechtstreeksche, voornamelijk Duitsche, handel bevorderd wordt, vrijwel uit, al heeft het smokkelen ook nog meerdere bekoring gekregen. De beide aan weerszijden van de haven wonende groepen hebben weinig aanraking met „het oorlogsschip". Kwamen leden van het meer cosmopolitische gedeelte, meest van de Spaansche zijde, en op vreemde eilanden soms, in Engelsch of Amerikaansch gezelschap, mede in aanraking, of als gasten aan boord, dan was men aanvankelijk eenigszins „étonné de se trouver ensemble", doch schoot men goed met elkaar op. Op het eilandje heeft men eene andere manier van leven en hebben Nederlanders er onwillekeurig op tegen om aan de Spaansche zijde dikwijls in z. g. Nederlandsche omgeving eene vreemde taal te moeten spreken om te kunnen worden verstaan.

Van de Boven den Windseilanden begint St. Eustatius met thans 1300 bewoners, w.o. 100 blanken, meest Creolen en in den slaventijd, toen de handel — „smokkel en andere" — en verschillende cultures bloeiden, „the golden rock" genoemd en waarvan de Engelsche admiraal Rodney in 1781, toen het eiland 25.000 bewoners telde, een buit meenam van 40 millioen gulden, eenigszins op te komen uit diep verval. Dit werd, tegen een deel der gedegenereerd blanke bewoners in, bereikt door het energiek streven en werken van den gezaghebber Van Grol en wel door het invoeren en op streek brengen van katoencultuur merk Sea-Island met veehouderij als nevenbedrijf. In 1911 verwerkte men reeds ongeveer 120 balen katoen van 100 K.G. en werd daarmede f 5000 á f 6000 winst gemaakt.

Van St. Eustatius en St. Martin en misschen ook — niettegenstaande het watergebrek — van Aruba en Bonaire, is wel wat te maken; Curaçao hangt af van de phosphaat en van de ontwikkeling van de haven als kolenstation.

De op het eiland door de firma Senior & Co. gemaakte Echte Curaçao likeur (Genuine Curaçao Liqueur) — „in het bijzonder de groene" — is zachter en veel geuriger den het beste Nederlandsch fabrikaat. De hoedenvlechterij is een beslist succes en verschaft velen geregelden arbeid en een bestaan. Er zijn mooie winkels wachtende op Venezuelaansche klanten.

De Europeesche schepelingen vinden op Curaçao geen blanke inwoners om mee te verkeeren, doch behalve de fuseliers van het garnizoen, slechts kroegbazen en de Negerbevolking. Laatstbedoelde relaties behoeven niet te worden aangemoedigd: beschavende invloed kan er niet van uitgaan.

Te Paramaribo met 35.000 inwoners is dit anders: daar spreekt bijna iedereen Hollandsch, dáár beseft men onmiddellijk — misschien doordien Nederland zooveel bijpast — in eene Nederlandsche kolonie te zijn. Daar voelt men zich „te huis".

De officieren maken er vele kennissen en hebben met velen een vriendschappelijken omgang; de door den gouverneur in 1909 en 1910 geboden gelegenheden om de meest interessante punten der Kolonie en de grensposten van Fransch-Guyana te bezichtigen, werden zeer door hen gewaardeerd. De wijze van ontvangen en de diners op het Gouvernementshuis hadden eene verdiende gunstige reputatie. De onderofficieren en schepelingen treffen er een middenstand aan, waarmede zij uitstekend opschieten en daardoor achten zij deze stad het Dorado voor den Nederlandschen zeeman in West–Indië.

Tusschen de bevolking van de kolonies Curaçao en Suriname bestaat in het algemeen het verschil dat men in eerstgenoemde kolonie begrijpt te moeten werken en ook wil werken, en met een zeer eenvoudig bestaan tevreden is, terwijl men in Suriname meent te moeten worden onderhouden of minstens geholpen door de Nederl. Regeering, liever anderen laat werken, zich heeft gewend aan het hebben van meer behoeften en gaarne feest viert.

Wat aangaat den omgang met de bewoners der verschillende vreemde eilanden, staan de officieren er geheel anders voor.

Zij worden in den regel met den commandant door het hoofd van het bestuur en dikwijls ook door den Nederlandschen consul ontvangen en treffen op de meeste plaatsen, in het bijzonder op Engelsche en Amerikaansche, een aantal personen aan, die het bezoek van 'n vreemd oorlogsschip eene aangename distractie achten en er op uit zijn om dadelijk betrekkingen aan te knoopen, betrekkingen die na bezichtiging van het schip, na het genieten van gastvrije ontvangst aan den wal enz., enz., in den regel leiden tot een lunch of diner aan boord bij den commandant en een „At Home" van commandant en officieren, waarbij de scheepskapel hare beste Curaçaosche Dansa's, Walsen en Two Steps ten beste geeft.

Wat er bij feestelijkheden als die te New-York in 1909 omgaat, moge blijken uit de vermelding van het feit, dat de commandant van de „Utrecht" toen tusschen 25 Sept. en 9 Oct. deelnam aan: 15 ochtend- of namiddagrecepties of godsdienstige plechtigheden of parades, 8 luncheons, 18 diners en 4 avondrecepties en dat nog voor respect. 7, 5, 5 en 4 van dergelijke uitnoodigingen moest wordt bedankt.

Bij de meeste dier feestelijkheden waren ook officieren tegenwoordig en zoowel te New-York als te Buenos-Ayres werden ook de onder-officieren en schepelingen op ruimen voet bedacht.

Bij bijzondere gelegenheden als bijv. de Eeuwfeesten te New-York en Buenos-Ayres, worden door de regeering representatiegelden beschikbaar gesteld in verband met de vele feestelijkheden en het reciproceeren daarvan. Bij gewone vlagvertoonreizen als bijv. naar de verschillende eilanden worden de representatiekosten gedragen door den commandant en de officieren en van Hr. Ms. „Utrecht" kon worden gezegd, dat dit schip op de vele vreemde plaatsen, welke werden bezocht, een goeden naam achterliet: de reputatie van een gastvrij schip met officieren en adelborsten, welke zich gaarne en gemakkelijk in gezelschap bewegen en dan wat waard zijn, wat presteeren, en waaronder, en dit is in West-Indië eene voorname zaak, verschillende uitstekende dansers, bovendien geoefende tennissers, zangers, mandolinisten, guitaristen en pianisten. Op een der — „Amerikaansche" — plaatsen liep aan den wal het gerucht dat onder de officieren 3 „counts" zouden zijn !! De houding van de bemanning aan den wal werd meermalen geroemd en men had kennis van zaken, d. i. men kon vergelijking maken met andere oorlogsschepen.

Curaçao is ook voor de officieren een plaatsje zonder distracties: in hooge mate rustig en altijd hetzelfde. Geholpen door het bekende aanpassingsvermogen van den zeeman blijft men ten slotte toch tevreden en wenscht men het eilandje een goede toekomst toe. Of het daartoe zal komen, zal veel afhangen van het al dan niet gereed zijn van de haven op het oogenblik, dat de verschillende stoomvaartlijnen, die nu reeds bezig zijn om hunne vloten uit te breiden met het oog op de aanstaande opening van het kanaal van Panama, de roûtes voor hun stoomschepen vast stellen.

Nu is de haveningang veel te nauw voor groote schepen (de breedte is thans slechts 45 meter) en bijven daarom reeds schepen weg, die anders Curaçao zouden bezoeken, o.a. de Compie Génerale Transatlantique en sommige touristenbooten. Het is inderdaad hoog tijd, dat men met het verbreeden der monding begint, desnoods, wanneer de aan te koopen zandzuiger te laat komt, door, gelijk elders of in West-Indië werd gedaan, eene Amerikaansche of in Amerika werkende baggermachine te huren. Heeft de handel eenmaal eene keuze gedaan en Curaçao niet gekozen, omdat men daar niet gereed was, dan is de kans gering, dat men daarna weer gaat veranderen. Een nieuw gekozen haven zal toch „haar best" doen om te behouden wat zij heeft.

Na deze interessante mededeelingen over het „lief en leed" aan boord van een Nederlandsch oorlogsschip, eindigde onze zeeman het onderhoud met de verzekering, dat, zooals ook bleek uit het aantal verzoeken dat inkwam om in West-Indië te blijven, d.i. om na aankomst van de „Zeeland" op dat schip over te gaan, gezegd kan worden, dat men het a.b. H.M. „Utrecht" in West-Indië gedurende 3 jaren „goed" had. Toch ging er zoowel bij de officieren als „vooruit" een gejuich op, toen men vernam, dat het aflossende schip weldra uit Nederland zou vertrekken en dat dus de tijd niet verre meer was, waarop men de daar achtergelaten betrekkingen zou terug zien.

Allen, die 2½ jaar of langer in West-Indië zijn geweest, hebben nu aanspraak op 6 weken verlof met tractement en voedingsgeld.

Van de bemanning is slechts ongeveer 30 pCt. gehuwd; van ongeveer 28 pCt. van de sterkte bleek bijzondere voorliefde voor Willemsoord (Den Helder) van 40 pCt. bijzondere voorliefde voor Amsterdam, terwijl 11 pCt. (ongehuwden) geen voorliefde voor eenige plaats schenen te hebben en de rest hunne familiebetrekkingen of belangen elders hadden.

De opdracht, om te IJmuiden binnen te vallen, viel mitsdien in den geest van het meerendeel der bemanning.

EEN OPLICHTER VAN DEN PAUS.

Onder dezen sensatiewekkenden titel is ook hier op Curaçao in telegrammen en artikelen een oplichtingsgeschiedenis verhaald, waarmede de Paus zelf volstrekt niets te maken heeft, en welke in „De Tijd" door een particulieren correspondent uit Rome, VATICANUS, alsvolgt wordt medegedeeld:

Dezer dagen heeft zich hier een romannetje afgespeeld, zóó avontuurlijk en spannend, als zelfs de onuitputtelijke verbeelding van Sherlock Holmes nauwelijks zou kunnen uitdenken. Wijl alle couranten er vol van zijn, niet zonder eenig leedvermaak, dat de priestertoog daarbij zóó werd misbruikt, acht ik het gewenscht, in dit geval de puntjes op de i te zetten.

Want gelukkig gaat het slechts om de ontwijding van een toog, die tot allerlei soort van oplichterij dienen moest. De drager in quaestie had geen enkele wijding ontvangen. 't Was een looze avonturier, die zich voor prelaat en prins uitgaf, om met dit huichelachtig woord de goede gemeente beet te nemen en, op hare kosten natuurlijk, den grooten Mijnheer te spelen.

Maar hij verstond dit vak dan ook meesterlijk. In de clericale wereld kwam hij, zag en overwon, als een tweede.... kapitein van Köpenick! Bij het vernemen zijner Tijl-Uilenspiegelstreken verbaast men zich over zóóveel geslepenheid. Maar ook over menigeen's lichtgeloovigheid, die zich gemakkelijk bij den neus laat nemen door den eersten den beste, met fijne manieren en vooral met grenzenlooze brutaliteit.

* * *

De zaak komt hierop neer, dat een 25-jarig jongmensch uit Turijn, Giovanni Battista Gindri genaamd, jarenlang de wereld doorreisde in geestelijk gewaad, zich uitgevend voor graaf, hertog, prins en vooral pauselijk huisprelaat. Toch was hij van zeer eenvoudige afkomst: zijn vader is een gepensionneerd ambtenaartje in Turijn Daar had de jongen in een seminarie wat latijn geleerd en vervolgens zich in een klooster met de liturgie vertrouwd gemaakt. Toen wist hij genoeg, om als pseudo-monseigneur zijn fortuin te beproeven. Als huisknecht bij een paar adellijke familie's deed hij tevens aristocratische manieren op. Ambitie zat er ruimschoots in den losbol. Hij gevoelde zich dus spoedig ook geroepen en bekwaam, om voor prins te fungeeren.

Met dit tweevoudig masker reisde hij gedurende zes jaren door Italië, Zwitserland, Frankrijk, België en Engeland, telkens zijn slag slaande, waar hij de kans schoon zag en telkens zich uit de voeten makend, wanneer de lucht onveilig werd. Hij voerde steeds een pompeuzen titel, die naar de omstandigheden afwisselde, met toepasselijke visite-kaartjes, waarop een prachtige graven- of prinsenkroon niet ontbrak. Zoo noemde hij zich: prins Granito de Belmonte, een vollen neef van den gelijknamigen kardinaal, die tot verleden jaar nuntius te Weenen was. Of: markies Mario Kep-Revel di Valdengo, behoorende tot den hoogsten adel, van moederszijde in Italië, van vaderszijde in Ierland. Of: abbé Jean de Sévigné, markies de Saint-Mars, een bekeerling van aanzienlijken huize. Of: monseigneur Jean Bonny de Gallières, de marquis de Villaronvir, uit Tours. Of soms, wanneer het te pas kwam, heel eenvoudig: Don Eduardo Lanzetta, missionaris, die geld inzamelde voor de arme Missiën.

Zijn geliefkoosde rol was die van pauselijk huisprelaat, welke waardigheid hem ondanks zijn jeugdigen leeftijd zou verleend zijn, omdat hij pas de Romeinsche akademie voor adellijke geestelijkheid (de opleidingsschool voor diplomaten van den H. Stoel) had verlaten en tot de hoogste aristocratie behoorde. In deze rol droeg hij deftig paars, had de noodige zalving, wist intieme bijzonderheden van kardinalen en het Vaticaan te vertellen, beloofde allerlei gunsten door middel van zijn vermogende voorspraak bij kardinaal Merry del Val, toonde zelfs een portret, waarop hij vlak naast den H. Vader staat afgebeeld in Sint Pieter.

Aanbevelingsbrieven van hooge kerkelijke dignitarissen had de komediant bij de vleet: handig-nagemaakte, dat spreekt van zelf. Maar zij misten hun uitwerking niet. Wie zou een jong en beminnelijk prelaat, van zóó aanzienlijke afkomst, met zulke uitstekende referenties en van zóó gedistingeerd voorkomen niet vertrouwen? Te meer, omdat hij sluw genoeg was, om aanvankelijk nooit iets te vragen, maar veel liever het geld met volle handen rond te strooien.

Maar hij wachtte geduldig, totdat eenmaal het vertrouwen blijkbaar gewonnen was. Dan kwam met nonchalanten zwier, 't in fraai marocco gebonden chèque-boekje te voorschijn. Edelmoedig teekende hij een chèque van ettelijke duizenden lire, voor een of ander liefdadig doel. Bij vergissing schreef hij een of tweeduizend lire te veel. Enfin, dat beteekende minder.

Want die kleinigheid zou men wel in bare munt terstond kunnen verrekenen. De prins had ook juist weinig contanten bij zich en kon dus zoo'n bagatel van 1000 lire oogenblikkelijk wel gebruiken. Was zijn chèque van bijv. 10.000 lire daar niet meer dan goed genoeg voor? Het te goeder trouw verkeerende slachtoffer, dat aan geen oplichting dorst te denken, liep er meestal in. Wanneer straks de chèque bij een Bank gepresenteerd werd, dan bleek het stuk waardeloos en begon de achterdocht, zoo niet de zekerheid, dat men zich leelijk had doen foppen.

Maar dan was de roofvogel reeds gevlogen! Naar een ander land, een tot aal-vreemde omgeving, waar hij, met een of andere variatie, hetzelfde spel opnieuw kon aanvangen.

* * *

Zoo heeft Gindri het zes jaar achtereen volgehouden. Weliswaar zat de politie hem ijverig op de hielen. Maar gewoonlijk was hij haar te vlug af en spoorloos verdwenen, om na een korten tijd wéér onverwachts elders op te duiken.

Toch werd hij zesmaal gearresteerd: te Rome, Pisa, Turijn, Lyon, Parijs en Tours. Maar onverbeterlijk als hij was, begon hij telkens opnieuw, met ongeloofelijke slimheid de nasporingen der politie verschalkend. In een afgelegen klooster of in een stille pastorie was het immers gemakkelijk zich schuil te houden vooral onder 't stemmige priesterkleed. Slechts bij uitzondering ging hij in een hotel logeeren, de bekende gastvrijheid der kloosters bood hem een goedkooper en.... veiliger schuilplaats.

Zoo vertoefde hij van den zomer in een der aanzienlijkste abdijen van België, waar hij beweerde, zijn intrede als novice te willen doen. Kort daarna liet hij zich te Brussel aandienen bij.... Z.Exc. den minister van Justitie, die hem te lunchen vroeg en 's namiddags met den voornamen prelaat de opening van een arbeidersgebouw ging bijwonen, waar „mgr. prins Granito de Belmonte" zich verwaardigde ook een aanmoedigend woord tot de brave werklieden te richten. Nog denzelfden avond kreeg de minister een telegraphische waarschuwing. Maar toen was de nagemaakte prins al uit de voeten.

Te Londen kwam hij weer onder een anderen naam te voorschijn. Daar meldde hij zich, met valsche papieren, bij Mgr. den aartsbisschop Bourne aan, verzoekende om tijdelijke opname in een klooster, wijl hij als Oostersch zendeling den Latijnschen ritus wenschte aan te leeren. Zoo genoot hij wekenlang de gastvrijheid van een convent, terwijl hij naar alle kanten speculeerde op de goedgeefscheid van priesters en geloovigen voor de arme Missiën in het Oosten. Mgr. Bourne verloor den curieusen vreemdeling echter niet uit het oog. Toen de vermoedens àl te sterk werden, moest de oplichter gauw maken, dat hij weg kwam.

Te Parijs meldde hij zich, met prachtige recommandaties, aan bij Mgr. Amette, die hem zelfs aan tafel noodigde, maar spoedig beter werd ingelicht. Toen de politie zich ermee bemoeide, was Gindri alweêr op het hazenpad. Maar op zijn heimelijke vlucht door Frankrijk stapte hij in een klooster af, waar hij zelfs de stoutmoedigheid bezat zich voor bisschop uit te geven, ja, heiligschennend een pontificale Mis op te dragen!

Niets stond dezen aartsbedrieger in den weg. Gewoonlijk zwegen nog zijne slachtoffers, om niet te worden uitgelachen; wellicht ook, om in het openbaar geen noodeloos schandaal te verwekken Maar op den duur liep het toch de spuigaten uit.

Mgr. de bisschop van Nogara deed derhalve in de vorige maand een aanklacht tegen Gindri bij de Justitie, nadat de schelm wekenlang gastvrij was onthaald door den pastoor van Vezzo en heel de buurt van het bekoorlijke meer van Lugano door zijn oplichterij onveilig gemaakt had.

Toen het op vangen kwam, was de vogel weêr gevlogen. Nu echter — wel het toppunt van brutaliteit — nam hij zijn koers naar Rome, of schoon hij daar reeds éénmaal in hechtenis zat. Daags vóór Driekoningen nam een zeer elegante Fransche abbé zijn intrek in hotel Milano: niemand minder dan „Mgr. Jean de Sévigné, markies de Saint-Mars". De minzame prelaat gedroeg zich onberispelijk, zelfs stichtelijk. Het personeel was over hem opgetogen, niet het minst om zijn vorstelijke fooien. Maar het werd den vromen abbé toch te druk in zoo'n woelig hotel; dus zocht hij onderkomen in het stille pension Bella (tegenover hotel de Russie), waar een keurige kamer, naar zijn smaak extra-gestoffeerd, door hem in gebruik werd genomen.

Nu zou de komedie weer beginnen. Of de huichelaar op het Vicariaat zijn valsch Celebret kon laten goedkeuren, is nog niet uitgemaakt. Maar wel is het zeker, dat hij naar rechts en links zijn strikken had uitgezet. Zelfs wordt beweerd, dat hij zich aanmeldde bij den pauselijken „Maëstro di Camera" om een particuliere audiëntie te verkrijgen, wat hem echter niet is gelukt.

De procurator van het Grieksche Basilianen-klooster in de Via del Colosseo (dicht bij het Forum Romanum) was ditmaal bestemd, om de eerste prooi te worden. Herhaaldelijk kreeg hij bezoek van Mgr. de Sévigné, die hem voorspiegelde, dat zijn boezemvriend, een schatrijke Fransche hertog, wenschte over te gaan tot den Grieksch-katholieken ritus en ook bereid was tot milde bijdragen voor den nood der Oostersche Missiën. Maar dit luchtkasteel leek àl te verdacht, en na eenige informatie kwam de abt tot de overtuiging, dat een sluwe kwartjesvinder het op zijn beurs had gemunt.

Hij gaf daarvan kennis aan de politie. Toen Maandagavond de abbé vruchteloos zich had aangemeld bij het genoemde klooster en wilde terugkeeren, werd hem op de trap plotseling nageroepen: „Mijnheer Gindri!" Hij keek verrast om, maar had zich meteen verraden. Wie hem nariep, was de commissaris van politie. Omtrent de identiteit van het lang gezochte individu kon nu geen twijfel overblijven. Fluks de hand op hem gelegd. Asjeblieft meê naar het bureau!

Tegenspraak baatte niet. De komedie was uit. De sluwe rat eindelijk in den val.

* * *

Gindri zal het voor de rechtbank zwaar te verantwoorden krijgen. Naar alle kanten wordt zijn portret — zoowel in geestelijke als in burgerkleeding rondgestuurd en nauwkeurig geïnformeerd naar zijne boevenstukjes, waar ter wereld ook.

Bovendien heeft de schavuit nog vier jaar vestingstraf op zijn rekening, omdat hij van zijn militairen dienstplicht deserteerde. In de voorloopige hechtenis troost hij zich tot dusverre cynisch-kalm en onverschillig. Met een triomfantelijken lach beroemt hij zelfs er zich op, zooveel goedgeloovige menschen te hebben belogen en bestolen.

Zou het in zijn bovenkamer wel geheel pluis zijn? Ik zou er haast aan twijfelen. Want toen de cipier hem bij zijne komst in de gevangenis herkende en vroeg: „Ben je daar alweer, Gindri? Zult gij u nog eens voor de derde maal in Rome laten zien?" — gaf de schelm met vollen ernst ten antwoord: „Ja zeker, wanneer de Paus mij kardinaal benoemt!"

't Is te hopen voor de veiligheid der samenleving, dat zoo'n allergevaarlijkst sujet thans voorgoed onschadelijk zal worden gemaakt."

RAPPORT

VERVOLG.

De schrijver van het aangehaalde werk zegt verder.

„In 1693 sprak de X [Vergadering van Tienen] als hare meening uit, dat in vorige jaren de beste gronden van het eiland door de directeurs onder hunne vrienden waren verdeeld en in 1694 kwamen bewindhebbberen op deze zaak terug. Bernagie aanschrijvende om de beesten, die particulieren meer hielden dan hun was toegestaan, voor een redelijken prijs „na taxatie van hen te koopen, de namen op te geven van hen, die zich hiertoe niet bereid zouden verklaren en dezen aan te zeggen. dat zij in geen geval gebruik zouden mogen maken van de Compagnie's savanen voor het meerdere dan hun toegestaan aantal vee. „Wij vermeynen"— zoo voegden bewindhebberen aan dezen last toe — „dat sigh de opgesetenen geenszints hebben te beklagen, datsy soo lange, zelfs tegen het uytdruckelijk Placaat hiervoren gemelt, hebben gehad het soo voordeeligh genot van de savanen, synde de gronden van de Compagnie, vermits het wijden van haar vee op dezelven eene vergunning is geweest, die wij nooit soo verre hebben geconcedeert als sij sigh die met haar groot getal hebben aangematigt door een gantsch verkeerde en aan de Compagnie seer nadelige oogluyckinge off ook Concessie van vorige directeurs, sonder ons daar van oyt de minste kennisse gegeven te hebben, soo dat wij haar niet verongelijcken, dat wij nu deeze saak weder stellen in staat daar die van te voren in was, ende alsoo uyt ons eygens vee het voetsel en onderhoud soo voor onse schepen als onse bedienden, mitsgaders voor andere die sulcx van noden hebben, komen te besorgen."

Doch, had van Liebergen niet veel van deze zaken veranderd, onder Bernagie kwam er in het geheel niets van en zijn opvolger stoorde er zich zoo weinig aan, dat hij zich de vrijheid veroorloofne eigenmachtig de Compagnie-plantage „Suikertuin" te verkoopen, alhoewel hij uitdrukkelijke orders had „om geen een voet land van de Compagnie buiten speciaal consent van bewindhebberen te vervreemden of aan iemand uit te geven." Ook zijn opvolger voldeed niet aan dit verlangen, waarom bewindhebberen hun bevel ten dezen in 1702 herhaalden, doch ook nu nog zou er niet aan worden voldaan. De zaak was dan ook geenszins zoo eenvoudig, als zij wel aan bewindhebberen schijnt te zijn voorgekomen. Het usurpeeren der gronden toch dagteekende niet van enkele, doch van vele jaren her; de meeste van zulke onrechtmatig weggegeven of in bezit genomen gronden waren reeds in andere handen— „tot zelfs in de vierde hand" — overgegaan; velen der usurpateurs waren al lang van het eiland weg en er was niet één factoor, die de juiste grenzen der oorspronkelijk afgestane kleine stukken grond kon aanwijzen.

De klachten der Compagnie, voorkomen de in den brief der X, dd. 22 Juli 1693, en in dien der kamer van Amsterdam, dd. 17 September 1694, waren dan ook gegrond. De aan het slot van dit hoofdstuk gevoegde staat toont aan, dat tot Sept. 1694 enkel de plantages Port Marie. krachtens in 1684 onder directeur van Erpecum verkregen privilege, en Knip. die in 1593 met het recht om een onbepaald aantal vee te laten weiden, werd, verkocht, gebruik mochten maken van de daarom gelegen weidegronden voor hun vee. De plantage Zegening had weiderecht voor 80 geiten verkregen en de plantage Spaansche Put was zonder weiderecht verkocht Vermoedelijk had dan ook de Compagnie bij schrijven harer brieven niet de zooeven genoemde plantages bedoeld. doch hadden bewindhebberen meer op het oog de plantages, die zonder weiderecht vee hielden; het vee van Port Marie en Knip alleen kon niet zoo een aanmerkelijke schade hebben toegebracht aan den veestapel van de Compagnie. Nog voordat de instructie der Kamer van Amsterdam, dd. 24 December 1694 berichtende o. m., dat de Compagnie de veehandel aan zich hield, den directeur Bernagie in handen kwam, verkocht hij (7 December 1694) de plantage St. Catharina met weiderecht voor onbepaald aantal vee.

Bernagie zelf verleende in 1695 aan verscheidene plantages het recht om op gouvernementsgronden het vee te laten weiden, en verkocht de plantages Klein St. Kruis, Plantersrust en Klein St. Martha met weiderecht voor onbepaald aantal vee.

De Katoencultuur op Sint Eustatius.

VERVOLG.

Middelerwijl is de plant door tusschenkomst der B. C. G. Association voor een premie van 4|- of 6|- per acre tegen orkaangevaar verzekerd en wordt er voortdurend uitgekeken naar ontaarde struiken, die verwijderd behooren te worden en naar organismen die de katoen beschadigen kunnen. Parijsch groen, bloem van zwavel, kalk en petroleum staan bij de hand tegen de eerste de beste katoenrups, blaarmijt (Phytoptus) of katoenvlekker (Dysdercus sp.).

De door blaarmijt aangetaste bladeren worden bovendien verbrand en de zakken, waarin zij verzameld werden, na afloop van den werkdag in heet water gedrenkt.

Andere organismen deden tot heden weinig schade. Intusschen schijnt de rat smaak te krijgen in het katoenzaad, 't welk ze uit de rijpende vrucht haalt.

Vruchtval kwam echter wel voor.

Drie en een halve maand na de uitzaaiing openen zich de eerste vruchten hier en daar in het veld. Nog een maand verder en de pluk is in vollen gang. De eerste oogsttijd duurt, al naar gelang de hoeveelheid en de weersomstandigheden, 2 tot 4 maanden.

Een tweeden en nog minder een derden oogst afwachten, schijnt niet wenschelijk te zijn, met het oog op het blaarmijt en het teruggaand vezelgehalte.

Afgeoogst worden de struiken ontworteld, in hoopen gezet en verbrand en de grond wordt opnieuw voor katoen of voor een andere cultuur toebereid.

Het plukken geschiedt bij aanneming, zoo spoedig er genoeg katoen open is, en wordt bij het gewicht betaald. Het schoone zaadkatoen wordt in een, om hals en schouder gehangen, zak vergaard, het gevlekte en het minder waardige in een daarop genaaid zakje. Op het eind van den werkdag levert de plukster haar werk in; het wordt nagezien, eventueel niet aangenomen, voordat het van ongerechtigheid gezuiverd is en ten laatste gewogen.

Een goede arbeidster plukt 10 à 15 K.G. zaadkatoen per dag van 9 uur; een betrekkelijk geringe hoeveelheid; doch onder gewone omstandigheden behoefde tot heden de katoen niet meer uitgezocht te worden. En dit — een sorteerploeg van arbeidsters — komt duur uit, evenals het door sommigen aanbevolen uitslaan der katoen op ijzergaas.

Zaak is het de allereerst geplukte katoen en de allerlaatste op zijde te houden en op te letten of m.n. de vezel uit de bovenste vruchten min of meer van dezelfde qualiteit is, als die afkomstig uit het midden en den voet der plant. Is ze inferieur, dan behoort ze ook appart gehouden te worden.

Veel hangt bij de vraag, al of niet nasorteeren van den oogst af, van den geest onder de pluksters en of deze dadelijk den opzichter roepen bij alles, wat naar haar oordeel van het gewone afwijkt.

De Chineezen in Europa?

Het verweer-comité tegen de Tariefwet is in Amsterdam plechtig geïnstalleerd.

Mr. Verster hield als president een breed uitgewerkte rede.

Bitter klaagde hij over de snoodheid van het huidige Kabinet, dat een aanslag op den vrijhandel durfde wagen en in sterker beschermende richting ging.

De Regeering en zij, die met haar accoord gingen betoonden zich daardoor „de Chineezen van Europa". En wel, omdat in alle landen zekere bezwaren tegen beschermende rechten worden geopperd en onder meer twee internationale vrijhandelaarscongressen zijn gehouden. Door

nu vlak daartegen in te gaan, maken wij ons belachelijk volgens den redenaar.

Wonderlijker geschiedbeschouwing hebben wij zelden ontwaard, zegt nu de *Rotterdammer*.

„Op een enkele uitzondering na hebben alle landen een sterker beschermend tarrief dan wij. Van eenige kentering in de wetgeving ten gunste van den vrijhandel is schijn noch schaduw. In Engeland is de tariefbeweging wassend.

Wij gingen in 1862 en daarna in 1877 tot afschaffing van vele beschermende rechten over, omdat ook de andere landen meer vrijhandelsgezind optraden. Sinsdien kwam alom een keer in de wetgeving en het dweepen met vrijhandel werd losgelaten. Schier één voor één keerden de staten weer tot sterker beschermend tarief terug. „Alleen Nederland bleef gelooven aan de heilschatten in de toepassing van het vrijhandelsdogma besloten en staat als ongewapende tegen gewapenden.

Minister Kolkman wil hieraan een einde maken. Wie behoort nu tot de Chineezen van Europa: Minister Kolkman of Mr. Verster en de zijnen?"

Inderdaad, deze redenaar, die zoo bang zegt te zijn voor zich belachelijk te maken, moest een beetje oppassen. De agitatie loopt wat te veel in den kijker.

Berichten uit de Kolonie.

Journalistiek.

In *De Maasbode* van 6 Februari lazen wij, dat de Zeereerw. Pater M. V. Zwijsen van de Congregatie der Fraters van Tilburg benoemd is tot Hoofdredacteur van *De Tijd*.

Wij wenschen den Zeereerw. Pater Zwijsen van harte geluk met deze hooge onderscheiding, welke door de bizondere omstandigheden nog aan beteekenis wint en deze benoeming zeer eervol maakt.

***

De Erven Jesurun Penso, eigenaren van *El Imparcial* deelden gisteravond mede, dat tot redacteur van dit blad benoemd is de Heer B. A. Jesurun.

Wij zenden den nieuwbenoemden redacteur onzen vriendelijken, collegialen wedergroet en wenschen ZEd. veel succes, terwijl wij beleefdelijk afscheid nemen van de Heeren A. D. Capriles en E. R. Moreno Brandao, die de redactie gedurende eenige weken hebben waargenomen.

Madurofonds.

Ten huize van den Weleerw. Heer D. I. Querido had Vrijdag 23 Febr. ll. eene vergadering plaats.

De Voorzitter, de Heer Querido beteurde het zeer, dat tegelijk met hem ook de Hoogeerw. Pater ter Maat de Kolonie ging verlaten, en er aldus twee vacatures outstonden. De Weleerw Pater A. Euwens en de Heer A. D. Capriles werden als plaatsvervangende leden gekozen respectievelijk als secretaris en penningmeester en de Weleerw. Heer M. H. J. Bosch tot Voorzitter. Bij het slot der vergadering bracht de Heer S. E. L. Maduro dank aan de vertrekkende Leden en heette de nieuw gekozenen hartelijk welkom.

Dinsdag ll. heeft de Oprichtingscommissie van 't Maduro-fonds aan Mevrouw de Weduwe E. S. L. Maduro de stichtingsoorkonde overhandigd.

Onderwijs.

Bij den Kolonialen Raad is ingediend een ontwerp ten doel hebbende den Gouverneur in staat te stellen tot het geven van vergunning aan de volleerde leerlingen der normaalschool om examen te doen, ook al is de bij de wet vereischte leeftijd nog niet bereikt.

Havenverbetering.

Anderen gaan ons weer voor.

De *Gaceta Oficial* van 27 October bevat een besluit van de *Secretaria de Hacienda*, waarbij een crediet van 100.000 pesos wordt toegestaan voor de uitvoering van baggerwerken in de haven van Sagua en voor de verwijdering van de bank in het Marillanes-kanaal (Cuba.)

***

Door de „Crown Agents for the Colonies, Whitehall Gardens London S.W." werden tot 29 December aanbiedingen ingewacht voor de levering van een dubbelschroef hopper-zuigbaggermolen ten behoeve van de regeering van Jamaica.

Zwaar weer.

De *Philadelphia* heeft op haar reis naar Portorico met zwaar weer te kampen gehad, de boot liep eenige averij op, terwijl de linnenjuffrouw haar been brak.

***

Van de bark *Bella Cecilia*, dezer dagen naar Bonaire vertrokken werd een jongen van ± 14 jaar door een overslaande golf meegesleurd in zee. De groote onstuimigheid van het water verhinderde de poging tot redding.

***

De *Carmita*, van Aruba hierheen vertrokken, moest met lichte averij weer naar dat eiland terugkeeren.

Uitstel.

De vrachtverhooging voor dividivi treedt eerst in op 1 October a.s. en op hout 1 Juli.

Hoedenindustrie.

Onder de officieele berichten komt voor een uitstekende maatregel van het Koloniaal Bestuur. Aan den Heer H. J. Cohen Henriquez is drie maanden verlof verleend om zich onverdeeld te kunnen wijden aan de ontwikkeling der vlechtindustrie.

Wij verwachten van dezen maatregel zoo vele goede vruchten, dat het Bestuur na drie maanden ongetwijfeld besluiten zal den Heer Henriquez voor goed aan te stellen tot Leider der vlechtindustrie in onze Kolonie. Doch hierover later meer.

De Heer Henriquez heeft zich bereid verklaard tot het geven van zijn deskundige voorlichting bij de wijziging, aan te brengen in de methode van vlechtonderwijs aan de Emmaschool.

Onze Financien.

Gedurende het jaar 1911 werden aan belastingen opgebracht:

Op Curaçao:

f 434,701,45½	f 386,000
36,635,59	23,900
20,791.04½	15,700
10,938,74	13,500
6,785,63½	6,400
5,884,70	5,125
f 515,757,16½	f 450,625

Alzoo f 65,112,16½ boven de raming.

De inkomsten van onderscheiden aard, voor zooverre thans bekend, bleven echter f 26,062,57½ onder de raming.

De Draadlooze bracht op:

		Geraamd was:
Curaçao	f 1,170,75	f 1 200
Aruba	400,60	1,000
Bonaire	299,90	1,100

De Militaire Kapel

heeft Zondagavond een buitengewoon succes gehad. Er was veel publiek en meermalen werd er geapplaudiseerd.

Een stuk: *Les Echos des Bois* bracht het publiek in verrukking en de natuur in verwarring.

Terwijl wij op de tonen der muziek diep het bosch in werden gevoerd, het kwetteren en schateren der vogelen hoorden, den koekoeksroep en het ruischen der bladeren, kwamen we op het onverwachts bij een mooi waterpartijtje. Je voelde werkelijk het spatten van 't water, zoo natuurlijk was 't. Een uitbundig geklap beloonde de muzikanten, maar het spatten bleef op en de Kapel troostte ons door het geven van twee toetjes.

Postwissels.

Bij Kon. besluit van 3 Januari 1912 is bepaald, dat voor elke afzonderlijke verzending van gelden per postwissel in het verkeer tusschen Nederland eenerzijds en de koloniën Suriname en Curaçao anderzijds alsmede tusschen die beide koloniën onderling, bij vooruitbetaling een recht verschuldigd is, voor een bedrag: tot en met f 5.—, 2½ cent, boven f 5 tot en met f 12,50, 5 cent, boven f 12.50 tot en met f 25—, 10 cent, boven f 25 tot en met f 37,50 15 cent, boven f 37,50 tot en met f 50—, 20 cent, boven f 50 tot en met f 75—, 25 cent en voorts 5 cent voor elke som van f 25 of gedeelte van f 25 boven f 75 tot en met f 480.

Dit besluit treedt in werking 1 Maart.

De teruggave van Ferrers Goederen.

In een der laatste zittingen (die van Vrijdag 26 Januari) van den Spaanschen Senaat, had Senator Polo y Peyrolon aan de regeering gevraagd, of het waar was, dat Ferrer's in beslag genomen goederen aan de erfgenamen zouden worden teruggegeven. En hierop had de Minister van Onderwijs pertinent geantwoord: Dit is niet waar. „(Es so es inexacto").

Maar in de volgende zitting (die van 29 Jan.), diende dezelfde senatorene protest in tegen de opheffing van het beslag door den Hoogen Raad van Oorlog en Marine, daar het inmiddels gebleken was, dat de opheffingsgeruchten toch waar geweest waren. Wat moet men van dat alles denken?

Heeft minister Gimeno, die, toen hem voor de eerste maal door Pollo y Peyrolon de bewuste vraag gesteld werd, toch op de hoogte moet zijn geweest van het reeds gevallen of nog te nemen besluit van den vermelden Hoogen Raad, brutaalweg een leugen gedebiteerd?

In het verslag van de „Vanguardia „vinden we met geen woord vermeld, dat de Senatoren op deze ontkenning van den minister terugkwamen en hem verweten den Senaat door zijn verklaring te hebben misleid.

Intusschen heeft deze teruggave van Ferrer's goederen aan zijne erfgenamen niets te maken met zijn schuldigverklaring en ter doodveroordeeling.

Het ging enkel en alleen over de quaestie aan wie behooren deze goederen waarop de Staat tijdelijk beslag had gelegd.

De schuld van Ferrer staat onherroepelijk vast. Daaraan twijfelt niemand meer.

Stenographie.

Wij vestigen de aandacht op de advertentie van den Heer Marius Haayen. Het is voor vele jongelui, in het bizonder de jongere employés ter Gouvernementskantore een welkome gelegenheid om zich in het snelschrift te bekwamen.

Misschien zoude een wenk van hooger hand deze jongelui meer aanmoedigen. Ongetwijfeld ligt het in de bedoeling van het Bestuur stenografen te gebruiken, bij Kolonialen Raad en Griffie bijv. zoodra ze er zijn.

Wij wenschen den ondernemenden Heer Marius Haayen het beste succes. Dit particulier initiatief dient gesteund en geprezen, zoo gaat Curaçao vooruit.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen:

Van den Heer A. P. de Marchena eenige reclame-artikelen en proefleschjes van *Schotsche Whisky van James Watson en Co. Limited*. Dundeë.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 1 Maart 1912.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.........	0.22
ZOUT per vat van 130 K.G.........	f 0.80
DIVIDIVI per K,G.........................	„ 0.05½
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G..........................	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G............	„ 1.20
WOL per K.G..................................	„ 0,12
SCHAPENVELLEN per stuk.........	„ 0.50
BEENDEREN per K.G.....................	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G...............	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No. 1...........per dozijn	„ 4.37½
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 4,50
„ „ 2 „ „	„ 5.25
„ „ 3 „ „	„ 9,50
„ „ 3 „ „	„ 9.65
„ „ 4 „ „	„ 6 75
„ „ 5 „ „ (OLA)	„ 11.—
„ „ 6 „ „	„ 11.25
„ „ 7 „ „	„ 9—
„ „ 8 „ „ (OLA)	„ 13.
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„ 15.—
„ „ 11 „ „	„ 13.50
„ „ 12 „ „ (OLA)	„ 16—
„ „ 13 „ „	„ 16.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„ —
„ „ 15 „ „	„ 18.—
STROOHOEDEN (latai):	
Kwaliteit X per dozijn	
„ XX „ „	„ —
„ XXX „ „	„ —

KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa)
in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1
van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand per doz. f 3.50
van ongeveer 30 cM. van kruin tot rand per doz. f 5.—

Regenval op Curaçao.

gedurende de maand Jan. 1912

Fort Amsterdam	9.3	m.M.
Westpunt	5.1	„
Plantage Siberie	5	„
Klein Sta. Martha	12.7	„
Hoffi Abao	75.	„
Cas Chikito	7.5	„
Groot St. Joris	8	„
Klein St. Joris	0	„
Santa Rosa	12	„
Beekenburg	12.8	„
Noordkant	4	„

Officieele berichten.

Bij Koninklijk besluit van 22 Januari 1912 No. 39 is aan den Administrateur van financien en lid van den Raad van Bestuur in de kolonie Curaçao, C. Statius Muller, thans met verlof in Nederland, op zijn verzoek, met ingang van 1 April 1912, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De onderwijzer 3de klasse Leonel Conner, thans tijdelijk belast met de functien van hoofd der openbare lagere school te Windwardside op Saba, is tijdelijk overgeplaatst naar St. Eustatius en gedurende den verloftijd van de onderwijzeres 3de klasse Mevr. D. Griffith-Vermeer, werkzaam gesteld aan de openbare lagere school aldaar.

De tijd kommies 2de klasse der belastingen alhier L. G. Corsica, is op zijn verzoek eervol uit die functien ontheven.

Aan den Chef van het kuststation voor D. T. op Aruba, C. A Beaujon, is tot herstel van gezondheid, drie weken verlofsverlenging verleend.

Aan den geneesheer, belast met de armenpraktijk en met het verleenen van verloskundige hulp aan onvermogenden in het stadsdistrict beweesten de haven en in het 3de district op Curaçao. Carl. Anton Zeppenfeldt, is op zijn verzoek, wegens physieke ongeschiktheid voor den dienst, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De vastgestelde quarantaine maatregelen tegen van Colon komende en voor hier bestemde passagiers zijn buiten werking gesteld.

Aan den kommies der belastingen te water op Bonaire, H. B. Vos, is tot herstel van gezondheid, veertien dagen verlofeverlenging verleend.

Aan den Postdirecteur op Curaçao, H. J. Cohen Henriquez, is voor den tijd van drie maanden verlof verleend, ten einde zich in het belang van de kolonie tijdelijk geheel bezig te kunnen houden met de noodzakelijke leiding van de hoedenvlechtindustrie in deze kolonie; en de hoofdcommies op het postkantoor H. A. Willemsen is gedurende den verloftijd van den Postdirecteur met diens functieu belast.

De met verlof zijnde geneesheer, belast met de armenpraktijk en met het verleenen van verloskundige hulp aan onvermogenden in het 4e en 5e district alhier, T. J. G. Gaerste, is benoemd tot geneesheer belast met de armenpraktijk en met het verleenen van verloskundige hulp aan onvermogenden in het stadsdistrict, bewesten de haven en in het 3de district alhier.

Aan den Ontvanger enz. op Bonaire, M. Ph. van Romondt, is tot verder herstel van gezondheid, eene maand verlofsverlenging verleend.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

107 ratten
42 muizen.

LA NUEVA Enciclopedia Internacional

Dice: "El Aceite de Hígado de Bacalao es uno de los agentes terapéuticos más valiosos; los beneficios que con él se obtienen en las enfermedades que causan pérdida de carnes no pueden ser superados. Se dá en la Tuberculosis, Raquitismo, Anemia, Bronquitis, Debilidad General y Affecciones de los Nervios."

LA EMULSION DE SCOTT

contiene el mejor y más puro Aceite de Hígado de Bacalao de Noruega, y lo administra en la forma más digerible y asimilable para todos los estómagos. *No contiene alcohol* ó substancia dañina alguna.

EXIJASE LA LEGITIMA

Buitenland.

IN PORTUGAL

heerschen nog steeds de allerdroefste toestanden.

Een moeder te Lissabon loopt langs alle gevangenissen, de politiebureaux, de forten, de redacties der bladen, vragend naar haren zoon die gevangen is gezet en van wien niemand weet waar hij thans verblijft.

Het revolutionnaire, der regeering tot nog toe welgezinde blad, de „*Intransigante*", schrijft ook over de honderden gevangenen die sinds maanden ingekerkerd zijn en die alleen niet van ellende omkomen omdat een comité van dames-vreemdelingen zich hun lot heeft aangetrokken, voor zoover dat door de autoriteiten geoorloofd wordt. In een gepubliceerden brief van een gevangene vraagt deze toch den kost der soldaten te mogen ontvangen en in schoongemaakte pannen. Ook verzocht hij schoon beddegoed — want honderd dagen zit hij daar en niemand heeft hem nog zelfs naar zijn miedrijf gevraagd.....

Wanneer die feiten in Midden-Afrika plaats vonden, zou een expeditie worden uitgerust en zulk een barbaarsch bestuur zou worden verjaagd — nu kan dat niet: Portugal is een beschaafd land en die daar heer en meester zijn behooren met vele groote politici en journalisten en anderen tot een zelfde „vrijzinnige organisatie".

Maar het volk zelf, heeft dat dan nog niet genoeg van zulk een bewind? Het scheen wel zeer verslapt te zijn, maar door het goede voorbeeld van het episcopaat en de geestelijkheid wordt het wakker.

De corr. der *N. R. Ct.* schrijft:

Nadat Maciera, de minister van Justitie, een Alfonsist, de bisschoppen verbannen had, keerde hij zich tegen de „priores", de geestelijken, die het hoofd der verschillende parochies zijn en die een adhesie-betuiging aan den patriarch onderteekenden, waarin zij zich solidair met hem verklaarden, en voor schismatiek verklaarden de godsdienstige vereeniging en allen, die deze vormden. De minister zond hun een circulaire met de vraag of zij die verklaring onderteekenden, met de mededeeling, dat, zoo niet binnen drie dagen antwoord daarop inkwam, de minister dit zwijgen als een bevestiging zou beschouwen met alle gevolgen voor.... etc.! Het antwoord kwam binnen den gestelden termijn en was door alle „priores" van Lissabon onderteekend, luidend dat zij allen hierbij bevestigden, deze adhesie-betuiging onderteekend te hebben.

„Van dezelfde gelegenheid maken wij gebruik, luidde het antwoord verder, Uwe Excellentie te verzekeren, dat wij in dit document ons volkomen solidair met den Heiligen Vader en onzen geachten patriarch verklaren!"

Het geheele antwoord ademt oppositie tegen de scheidingswet, en een onverschrokken verdediging van het katholicisme, en schijnt bijna den minister te tarten nu ook de „priores" te verbannen. Met een republikeinsche Gezondheid en Broederschap (Saude e Fraternidade) besluitend, volgen de dertig handteekeningen.

Dit is niet meer latent, maar openlijk verzet, en het ziet er naar uit, dat de minister overal, waar bij zich met dreigement van straf zal heenwenden..... te meer verzet zal ontmoeten. De republiek is hier bezig zichzelf een grafkuil te graven in het hart van alle katholieke Portugeezen. Elke bestraffing wordt door de slachtoffers met een juichkreet begroet; het is of zij er naar verlangen en de straf een vreugde is!

Een tweede, nog andersoortig verzet bedreigt de republiek uit de klasse der arbeiders, uit degenen, die de republiek wenschten en een jaar lang vive la republica geroepen hebben. Het leven wordt dagelijks duurder, en waar handel en industrie kwijnen, neemt op enorme wijze het aantal werkloozen toe: tevens kunnen nergens de loonen verhoogd worden. Dit moet tot een crisis leiden. Het bestuur der „Vereeniging van Lissabonsche arbeiders uit alle klassen" verspreidde de vorige week een manifest met het opschrift:

„Wij kunnen niet leven!" En aanvangend: „De werkliedenklasse ondergaat een tijdperk van waren hongersnood, in welks voortduren wij niet kunnen toestemmen!" Na de onmogelijkheid van dezen staat van zaken bepleit te hebben, besluit het manifest met de woorden: „Wij moeten een protestbeweging tegen de duurte van levensmiddelen en de verhooging van huishuur op touw zetten. De worsteling voor het brood van onze kinderen!"

En die worsteling schijnt te beginnen. Uit Lissabon wordt gemeld:

Hier is een algemeene staking uitgebroken als protest tegen het doodschieten van werklieden te Evora.

Bijna alles ligt stil. Ook de tramwagens hebben den dienst gestaakt.

Op de spoorwegen gaat de dienst voort.

De stakers verzetten zich met geweld tegen het verkeer der electrische trams. Zij hebben door middel van een bom een der wagens vernield.

Het meerendeel der winkels heeft men tegen het vallen van den avond gesloten, de schouwburgen sloten eveneens, geen blad is hedenavond uitgekomen en ook morgenochtend zal er geen verschijnen. Het verkeer op straat is zeer beperkt.

Wat dat doodschieten van werklieden te Evora betreft zegt *O Mundo* en vertaalt de *Msb.*:

Op bevel van den militairen commandant in 't Evora-gebergte bezetten artillerie en infanterie de uit strategisch oogpunt belangrijkste punten der stad. Afdeelingen cavalerie patrouilleerden in de straten. Twee escadrons lansiers bezetten het in het centrum der stad gelegen plein Praco do Geraldo.

Om 2 uur 's middags drongen de oproerlingen de stad binnen en begonnen op de troepen te schieten.

Deze antwoorden met geweldige salvo's. Vele stakers waren met lichte geweren gewapend en schoten met hagel. Zij veroorzaakten in de gelederen der militairen een ware paniek

Zoodra de troepen een salvo losten, gingen de stakers op den grond liggen om dadelijk weer op te springen en den strijd met hernieuwde woede voort te zetten.

De commandant gaf den cavaleristen bevel de geweren te laden, waarna de straten weldra schoon geveegd waren.

Om 4 uur trokken de stakers terug. Het is onmogelijk, het aantal dooden en gewonden vast te stellen. 's Avonds werden talrijke gewonden op draagbaren naar de ziekenhuizen vervoerd. Ook de troepen hebben ernstige verliezen geleden. Er hadden talrijke arrestaties plaats.

De troepen werden door het tiende regiment versterkt. De stad is in staat van beleg verklaard.

Een officieuse mededeeling zegt, dat de oorlogsschepen onder stoom liggen, dat leger en vloot gewapend zijn.

Maar zijn ze ook trouw?

Uit Brazilië wordt intusschen gemeld, dat er een boycot tegen Portugeesche waren wordt begonnen; dit zou voor Purtugals handel en finantiën de genadeslag zijn.

DE BELGISCHE KAMER.

M. Deans (Vlaamsch) ondervraagt de ministers van Binnenl. Zaken en van Justitie „over de niet-uitvoering of de gebrekkige toepassing in vele plaatsen, der wet op de openbare dronkenschap, wat voor gevolg heeft zedelijk verval en toeneming der misdaden".

Hij wijst op al de ellende door alcoholmisbruik teweeg gebracht en wijst o. a. op de walgelijke tooneelen, die gebeuren in de statiën.

M. van Reeth (in 't Vlaamsch). Maar, Mijnheer Deans, het is door het spoorwegreglement streng verboden dronkaards in de statiën toe te laten.

M. Buysse. Ge weet wel, dat heel dikwijls het reglement niet wordt toegepast.

M. van Reeth (in 't Vlaamsch). Dat is de schuld van de beambten en niet van den heer Minister.

M. Deans (in 't Vlaamsch). Stellig wordt de wet niet toegepast, zooals 't behoort. Ook wordt er niet genoeg proces-verbaal opgemaakt tegen de herbergiers die drank geven aan reeds bedronken lieden.

Spreker somt de maatregelen van zedelijke en stoffelijke orde op die volgens hem dienen genomen te worden tot bestrijding der drankplaag.

M. Debunne (Vlaamsch) meent dat de wet wel wordt toegepast, doch enkel op de armen en nooit op burgers en rijken.

M. Buysse (Vlaamsch) ondersteunt de opmerkingen van M. Deans.

Het is overal op Zondagen en kermisdagen dat uitspattingen voorvallen en de brutaalste feiten worden gepleegd onder den invloed van den drank.

Zou het niet mogelijk zijn eene wet te maken, waarbij wordt verboden sterken drank te geven op Zondag of op kermisdagen na 4 uur 's namiddags? Dat zou doeltreffend zijn.

M. Van Cauwelaert (Vlaamsch). Deze wet zou niet afdoende zijn. Beter ware het, het getal herbergen te beperken,

M. Buysse. In Holland bestaat nochtans zulke wet. Ik dring aan, opdat het door mij aanbevolen middel in aanmerking worde genomen.

De minister, *na zich verontschuldigd te hebben* dat hij liever Fransch sprak, trad in uitvoerige beschouwingen:

Elken dag komen mij talrijke stukken onder de hand naar aanleiding van het uitoefenen van het genaderecht. Zoo kon ik mij vergewissen dat meestal de wanbedrijven vooral wanneer het slagen of vechtpartijen geldt, hunne oorzaak vinden in het alcoholisme.

Ziehier overigens enkele cijfers, ontleend aan de laatste crimineele statistiek. Vooreerst in het opzicht van de krankzinnigheid.

Tegenwoordig bevinden zich in onze krankzinnigengestichten 18 681 zielen; voor twintig jaar waren er slechts 11.000

Wel is waar vermeerderde de algemeene bevolking van het land en heeft de nieuwe wet de gemeenten aangemoedigd de personen, welke door krankzinnigheid zijn aangetast naar onze zinneloozengestichten over te brengen. Onder deze opgesloten telde men in 1881 9.8 t.h. gealcoholiseerden; thans is dat cijfer 19 t.h.

Er is echter sprake van de verhouding tusschen alcoholisme en criminaliteit, op dat gebied bezitten wij in België uiterst afdoende studiën.

Uit de cijfers blijkt, dat de invloed van het alcoholisme niet heeft toegenomen. Sedert enkele jaren is een zekere stilstand, zelfs een zekere verbetering, waargenomen.

Ik verwacht de beste uitslagen van de strenge voorwaarden, gesteld voor het openen van nieuwe drankslijterijen en ik stel vertrouwen in de strenge beperking van het getal slijterijen. Dit zijn bepalingen die de Kamer kan stemmen wanneer zij wil.

De opmerkingen van den steller van de vraag om uitlegging behooren ook bij de wet of de openbare dronkenschap, die men de „loi-wet' heeft genoemd en waarvan men gezegd heeft dat zij enkel gemaakt was om op de muren der herbergen geplakt te worden. (*Gelach*). Men moet niet denken dat deze wet doode letter is. De veroordeelingen wegens overtredingen dezer wet zijn zeer talrijk. In 1900, 23 243; in 1901, 27.160; in 1902, 23.347; in 1903, 22.916; in 1904, 52.246; in 1905, 21.847; in 1906 22.308; in 1907, 34.450.

De regeering heeft reeds zorgvuldig gezorgd voor de toepassing van die wet. De Kamer dient echter niet te vergeten dat de gemeente-overheden hier eene groote zending te vervullen hebben.

De minister van Justitie heeft de procureurs aangezet om de aandacht der plaatselijke overheden te vestigen op de gebrekkige toepassing van de wet. Ook is het verboden geworden over te gaan tot de veiling van goederen van onwaardigen in drankhuizen en, ik ben insgelijks opgetreden om te verbieden dat vredegerechten gevestigd werden in een drankhuis.

De minister bracht hulde aan kardinaal Mercier en aan de matigheidsbonden voor wat zij deden ter beperking van het kwaad.

Advertentien.

STENOGRAPHIE!!

Ondergeteekende, in het bezit zijnde van het Diploma voor Stenographie, naar het systeem „STOLZE-WERY", maakt hierbij bekend, dat hij bij voldoende deelneming een curcus in dat vak zal openen en noodigt allen, die hieraan wenschen deel te nemen uit, zich daartoe schriftelijk tot hem te wenden terwijl verdere inlichtingen gaarne door hem worden verstrekt.

C. MARIUS N. HAAYEN.

DEWAR'S-WHYSKI

[DE BESTE]

BEKROOND MET MEER DAN

50 Gouden Medailles

EN ANDERE PRIJZEN.

GEDESTILEERD DOOR

John. Dewar & Sons Ltd.; Perth

Leveranciers van het Engelsche Hof, (van wijlen Koningin Victoria, van wijlen Koning Eduard VII en van Koning George V)

Agenten voor Curaçao,

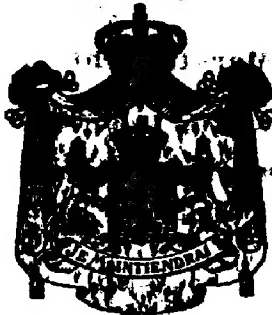
de LANNOY & Co.

Photographische Inrichting.

Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN

VAN

H. M. de Koningin der Nederlanden

BEKROOND

te Amsterdam 1883,

„ Antwerpen 1885,

„ Chicago 1893, en

„ Curaçao, Eerste Prijs Eeremedaille, 1904.

„ Brussel, 1910.

Curaçao, Waterkant Otrabanda.

VRAAGT

steeds om de Cacao-Poeder van

A. Francken & Co;

deze verdient alle aanbeveling door fijne bewerking en keurige smaak.

Verkrijgbaar in de voornaamste winkels.

13—4

St. Thomaskring,

Donderdag avond 7 Maart. ten half 8 algemeene vergadering.

De Directeur,

P. I. VERRIET.

Emulsion de Scott.

"Siempre he usado en mi práctica la Emulsión de Scott, y he notado que es un verdadero alimento muy apropiado para los organismo agotados por la tuberculosis, teniendo la ventaja de no contener creosota ni guayacol, cuyas substancias, por sus efectos irritantes sobre las vías digestivas, entorpecen la buena digestión i nutrición de los enfermos."—Dr. Jesús Gonzalez Terviño—Saltillo, Coah., México

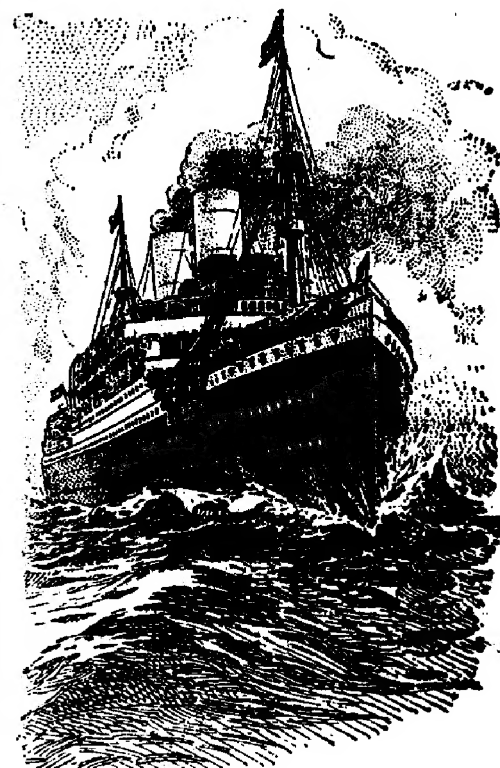

Hamburg-Amerika-Linie

Gevestigd in 1847.

Geregelde Vracht- en Passagier-Dienst onderhouden door 58 verschillende Lijnen, met 350 Havens in alle Werelddeelen.

Dienst tusschen Europa-West-Indie-Venezuela-Colombia.

Lijn I. *Aankomst* te **Curaçao**: van Europa en tusschen havens, den 1sten van elke maand.
Vertrek van **Curaçao**; naar Venezuela, Trinidad, St. Thomas Havre en Hamburg den 2|3 den

Lijn III. *Aankomst* te Curaçao van Hamburg-Antwerpen en St. Thomas den 15 van elke maand.
Vertrek van Curaçao naar Pto Colombia, Cartagena en Pto. Cesar, den 15|16

Lijn IV *Aankomst* te Curaçao van Cuba, event. St. Thomas, den 15|16 van elke maand.
Vertrek van Curaçao naar Venezuela, Trinidad St. Thomas, Havre en Hamburg; den 17 van elke maand.

Passagiers-vervoer naar alle plaatsen, welke door bovengenoemde lijnen worden aangedaan.

Behalve de stoombooten van bovengenoemde lijnen, doen *eventueel* ook andere Passagierschepen der Maatschappij, deze haven aan, die over St. Thomas direct naar Europa varen, en de reis in ongeveer **15 dagen** volbrengen.

De Passagiers-schepen der Hamburg-Amerika Lijn zijn alle voorzien van de noodige toepassingen voor de veiligheid en comfort der opvarenden.

Prijs der Passage naar Havre of Hamburg:
I Klas: $ *110*; *III Klas*: $ *50—A. G.*
Retour Biljetten: 10% afslag op de heen- en terugreis.

Voor verdere inlichtingen vervoege men zich tot

EDWARDS, HENRIQUEZ & Co.,

Agenten.

VOOR DE HUISMOEDERS

Wilt gij in uw huis ongelukken voorkomen, zoo raden wij U aan

GEBRUIKT ALTIJD

„LUZ DIAMANTE"

VAN

Longman Martinez.

NEW-YORK.

Dit is de eenige petrolie, welke gedurende de laatste 37 jaar geen enkele ramp veroorzaakt heeft. Geen gevaar voor ontploffing, geen rook, geen stank. Volkomen veilig.

1 Te koop bij C. WINKEL EN ZONEN.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 24 FEBR. – 9 MAART.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Maracaibo	G W Goodman	22 Februari	Maracaibo	28 Februari	New-York
Philadelphia	H Highborn	22 „	New-York	28 „	La Guayra
Philadelphia	„	27 „	La Guayra	28 „	New-York
Zulia	S S Morris	2 Maart	New-York	2 Maart	Maracaibo
Zulia	„	7 „	Maracaibo	7 „	New-York
Caracas	Furst	7 „	New-York	7 „	La Guayra
Merida	A Johanson	21 Febr.	La Guayra	28 Febr.	Maracaibo
Merida	„	28 „	Maracaibo	28 „	Maracaibo
Merida	„	4 Maart	Maracaibo	4 Maart	La Guayra
Merida	„	6 „	La Guayra	8 „	Maracaibo
Prins d. Nederl.	J C Metus	20 Febr	Amsterdam	21 Febr	New-York
Pr. Willem I	A R Nyboer	28 „	New-York	29 „	Amsterdam
Pr. Willem IV	P C v d Graaff	2 Maart	Amsterdam	8 Maart	New-York
Prins Maurits	P Koningstein	10 „	New-York	11 „	Amsterdam
Odenwald	H Rose	27 Febr	Pto Colombia	28 Febr	Hamburg
Yucatan	Gittins	29 „	Liverpool	1 Maart	Pto. Cabello
Citta di Torino	A Poggi	4 Maart	Colón	4 „	Genova
Graecia	H v Luckner	2 „	Hamburg	4 „	Hamburg

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Zelma H	24 Februari	Maracaibo	*Victoria H*	24 Febr.	Maracaibo
Meda H	25 „	Maracaibo	*Electra H*	25 „	Maracaibo
Refugio H	25 „	Aruba	*El Dorado V*	25 „	La Guayra
Frieda H	27 „	Maracaibo	*Zelma H*	27 „	Maracaibo
Diana V	27 „	Maracaibo	*Gacela H*	26 „	Maracaibo
W M Ricard I	26 „	Mon Point	*Juanita D*	26 „	Sto Domingo
Maria Abigail V	26 „	Maracaibo	*Yane V*	28 „	Maracaibo
Hungaria H	27 „	Bonaire	*Olinda H*	28 „	Barahona
Pluma de Oro V	28 „	Maracaibo	*Diana V*	1 „	Maracaibo
Carmen Josefa	29 „	Maracaibo	*Zelma H*	1 „	Maracaibo
Maria H	29 „	Maracaibo	*Refugio H*	1 „	Aruba
Juan Luis H	29 „	Maracaibo	*Maria Abigail*	2 „	La Guayra
Gaviota H	29 „	Maracaibo	*Hungaria H*	1 „	Bonaire
Est. del Mar V	1 Maart	Guanta	*Juan Luis H*	2 „	Aruba
Margarita C	2 „	Rio Hacha	*Carlota H*	4 „	Maracaibo
Virginia H	2 „	Vela de Coro			

Drukker:

B. L. BOGAERS.